

Da Bestyrelsen for „De danske Sukkerfabrikker“ i Januar 1884 indgav det Andragende til Indenrigsministeriet, der gav Stødet til Nedsættelsen af nærværende Kommission, var der al Udsigt til, at man ved Udgangen af 1885 vilde have 6 Sukkerfabrikker i Gang, der vilde være i Stand til at tilfredsstille Landets eget Forbrug af Sukker, og naar Bestyrelsen ønskede at udvide Fabrikationen ud herover, hvis ikke den af andre Lande tilstaaede Præmie ved Udførselen af Sukker forhindrede dette, var det øiensynligt, at Aktiefelskabet, der i Løbet af 2—3 Aar havde anlagt eller paabegyndt Anlægget af 4 nye Sukkerfabrikker gik ud fra, at Sukkerfabrikationen var en indbringende Forretning, i al Fald, naar den dreves i det Store. — Efter denne Tid begyndte imidlertid Sukkerpriserne paa Verdensmarkedet at dale og vedbleve at dale, saaledes at osterigt 88 pCt. Roesukker, der i Januar 1884 noteredes i London med 18 sh., ved Slutningen af Aaret kun noteredes med 10 sh. (se iøvrigt den i Bilag V. givne Tabel over Sukkerpriser).

Disse tidligere u hørt lave Sukkerpriser maatte selvfølgelig i høi Grad forandre vor Sukkerindustries Stilling og gjøre Resultatet af Kommissionens Overveielser usikre, saa meget mere som Sukkerpriserne relative Fasthed netop var en Spore til at tage Del i Verdensforsyningen med denne Artikel, og det jo netop var det Maal, der skulde tilstræbes for det danske Landbrug ved Udvidelsen af Sukkerroedyrkingen, medens selve Hjemmeforsyningen vil kunne bestrides ved Bearbejdelsen af nogle og thye Tusinde Tdr. Land med Sukkerroer.

Kommissionens landvæsenkyndige Medlemmer have under Hensyn til Landbrugsens nuværende Udviklingstrin stærkt udtalt sig for Sukkerroekulturens Udbredelse og navnlig anført, at vort Landbrugs Udvikling i de sidste Halvhundrede Aar i Tiden indtil mellem 1860 og 1870 i Landets bedst situerede Egne hovedsagelig er gaaet ud paa ved energisk Jordbehandling, ved Afgravning, Draining og Mergling at udnytte de i Jorden værende Kræfter. Det var det rene Kornavlss System, der for en væsentlig Del søgte sit Udbytte ved Aar efter Aar at gjøre en Del af Jordformuen i Penge.

Efter den Tid vandt den Overbevisning efterhaanden Indgang, at det var nødvendigt at lægge Hovedvægten paa Kreaturholdet — paa den dyriske Produktion, saaledes at man ved en kraftig Vinterfodring, der søgtes dækket ved Indtagten af de dyriske Produkter, saa sig i Stand til gennem den forøgede og forbedrede Gødning at tilbagegive Jorden de Stoffer, man havde berøvet den, og om mulig endog forøge dens gamle Kraft.

En Udvikling i denne Retning anses for at være en Nødvendighed for vort Landbrugs helbige Bestaaen som Modvægt mod den forrige Perodes Rovdrift, og som den eneste Produktionsretning, der kan give vort Landbrug Kraft og Evne til at modstaa den overhaandtagende Konkurrence fra andre Verdensdele paa det europæiske Marked.

Vore Udførselslister over Smør, Flæsk og levende Dyr vise med slaaende Tal, hvor stærk Tilbøieligheden var til at slaa ind paa dette Spor. Dog led Udviklingen i denne Retning kort Tid efter dens egentlige Begyndelse en lille Standsning, der tilskrives Mangelen af et rigeligt, billigt og godt Vinterfoder som Grundlag for en fordelagtig Anvendelse af et koncentreret Kraftfoder. Denne Hovedmangel antoges bedst kunne afhjælpes ved Fodring med Kvoer, og mange overbeviste sig om, at Rodfrugtdyrkingen overhovedet medfører saa mange Fordele, at der neppe for Tiden findes noget virksomere Middel end den til at bringe vort Landbrug fremad. Ved den opnaas blandt andet en bedre Vexeldrift, en bedre og grundigere Behandling af Jorden og en energisk Bekjæmpelse af Ukrudtsplanterne. I de Nolsbrug, hvor Rodfrugtdyrkingen alt i en Del Aar har været indført, har man ogsaa tydelig kunnet spore dens heldige Indvirkning paa Kornafgrøderne, der saavel i kvantitativ som kvalitativ Henseende ere blevne betydelig forbedrede.

Svormeget der end er talt, skrevet og virket for Foderroedyrkingen, og skjøndt den i enkelte Egne af Landet i den sidste halve Snes Aar har faaet en stor Udbredelse, har den dog forholdsvis vundet langsomt Indpas, og afgiver langt fra endnu det Materiale til Husdyrholdets Vinterfodring, som den burde for at gjøre denne saa økonomisk fordelagtig som mulig.

I de Egne her i Landet, hvor der er anlagt en Sukkerfabrik, har det derimod vist sig, at Roedyrkingens Indførelse gaar langt hurtigere og lettere. Der bliver den snart saa almindelig, og faar en saadan Udbredelse, at den i fuldt Maal afgiver det saa værdifulde Grundlag for en kraftig Vinterfodring til Kreaturholdet. Erfaringen har vist, at mange Landmænd, som af forskellige Grunde nærede Betænkelse ved at